

Martinussen i Kårvika forteller.

Pål og Pekka.

Alle bygder hadde sitt samlingspunkt: et sted hvor gammel og ung kom sammen i fritida. —

I Kårvikhamn kom folket sammen i stua til Pål og Pekka, og det var knapt en ettermiddag hvor ikke forsamlingen var tallrik. Der ble alle mulige emner tatt opp til diskusjon og debatt. Samfunnsspørsmål, politikk, religion, filosofiske emner og selvsagt fisket ble drøftet på langs og på tvers og fram og tilbake. Det var å regne mest som et folkeuniversitet denne stua. Disse sammmenkomstene hadde meget stor betydning og bidro til å skape et meget høyt kunnskapsnivå hvor det frie ord fikk utfolde seg fritt i alle retninger. Der den ene ikke hadde konkrete kunnskaper hadde den andre, og etterhvert måtte den ene lære av den andre.

Bygdehumoren blomstret også i stua til Pål og Pekka. Mange ganger var den ikke av det saresten slaget, men en ble opplært i til å tåle litt av hvert, selv om en var mål for grovt skyts. Når en gikk til personligheter ble det imidlertid passet godt på at ikke andre enn de som kunne ta igjen kom i skuddlinja.

Noen ganger, helst på lørdagskveldene, var det fest med dans og leven. Da kunne de som trakterte et instrument ta dette med seg og spille opp.

Til disse festene kom det ofte folk fra Bjorelvnes og Aglapsvik. Da kunne det hende seg at det ble en liten tofrontkrig utenom husnovene.

Skikken blant folket i Kårvika med å komme sammen på ettermiddagene og lørdagskveldene holdt seg helt til vegen kom, men da ble det mer og mer slutt.